

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-453
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. R.E. van Lambalgen, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 10 april 2019
Ingediend door : Consument
Tegen : Aegon Bank N.V., gevestigd te Den Haag, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak : 26 mei 2020
Aard uitspraak : Niet-bindend advies

Samenvatting

Effectenlease. Door finale kwijting te verlenen heeft Consument afstand gedaan van haar recht om te klagen over de Vliegwiellovereenkomst. Haar klacht is daarom niet-behandelbaar.

I. De procedure

- 1.1 De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de stukken die beide partijen in deze procedure hebben ingebracht. Het gaat hier om: 1) het klachtformulier van Consument; 2) het verweerschrift van de Bank; 3) de repliek van Consument; en 4) de dupliek van de Bank.
- 1.2 De Commissie oordeelt dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.
- 1.3 De Commissie stelt vast dat Consument heeft gekozen voor niet-bindend advies. De uitspraak is daardoor niet-bindend.

2. Het geschil tussen partijen

Wat is er gebeurd?

- 2.1 Op 19 april 2000 heeft Consument (via een tussenpersoon) met de Bank een 'VermogensVliegwi-el-extra' effectenleaseovereenkomst (hierna: de Vliegwiellovereenkomst) gesloten met een looptijd van 15 jaar.
- 2.2 In 2005 heeft de Bank Consument geïnformeerd over de Duisenberg-regeling. De Bank heeft aangegeven dat zij haar cliënten tegemoet wil komen en daarbij aansluiting zoekt bij de Duisenberg-regeling. In dat kader heeft de Bank Consument de mogelijkheid geboden om de Vliegwiellovereenkomst tegen speciale voorwaarden tussentijds te beëindigen. Consument heeft ervoor gekozen om hier geen gebruik van te maken. In 2007 en in 2008 heeft de Bank Consument een soortgelijk aanbod gedaan, waar Consument evenmin gebruik van heeft gemaakt.

- 2.3 Op 15 november 2012 heeft de Bank Consument een brief gestuurd en daarin Consument wederom de mogelijkheid geboden om de Vliegwiellovereenkomst tegen speciale voorwaarden tussentijds te beëindigen. In deze brief staat onder meer het volgende:

Overeenkomst stopzetten met 30% korting op het restant van uw lening

Als u besluit nu te stoppen met uw Vliegwiellovereenkomst, krijgt u 30% korting op het restant van de lening. U betaalt het restant van de lening aan ons. Als u stopt kunt u kiezen uit twee mogelijkheden:

- a. De aandelen die voor u zijn aangekocht voegen we toe aan uw beleggingsrekening of
- b. De aandelen verkopen we voor u.

(...)

U kiest voor optie b: aandelen verkopen. Wat betekent dit voor u?

Door u te ontvangen (waarde van de aandelen per 13 november 2012)	€	1.694,44
Door u te betalen restant van uw lening	€	1.023,72
30% korting op de restant lening	€	307,12 -/-
Restant lening na verrekening korting	€	<u>716,60-/-</u>
U ontvangt van ons	€	977,84

Wat moet u doen als u gebruik wilt maken van de tussentijdse beëindiging?

U kunt met de antwoordcoupon bij deze brief uw Vliegwiellovereenkomst beëindigen. Geef u alstublieft hierop aan wat u wilt dat er met de aandelen gebeurt. Wij ontvangen uw getekende antwoordcoupon graag uiterlijk 13 december 2012.

- 2.4 Op de antwoordcoupon bij de brief van 15 november 2012 staat onder meer het volgende:

Na het afhandelen van mijn verzoek hebben AEGON en ik over en weer niets meer van elkaar te vorderen en verlenen wij elkaar algehele en finale kwijting met betrekking tot alle vorderingen, welke direct dan wel indirect voortvloeien uit dan wel verband houden met Vliegwiellovereenkomst [REDACTED].

- 2.5 Consument heeft ervoor gekozen om gebruik te maken van de door de Bank geboden mogelijkheid om de Vliegwiellovereenkomst te beëindigen. Zij heeft de antwoordcoupon ondertekend en de Vliegwiellovereenkomst is daarop beëindigd.
- 2.6 Op 27 februari 2019 heeft de gemachtigde van Consument (namens Consument) een klacht ingediend bij de Bank over de Vliegwiellovereenkomst. Op 28 februari 2019 heeft de Bank hierop gereageerd.

Vordering Consument

- 2.7 Consument vordert een schadevergoeding van € 11.346,- alsmede wettelijke rente over dit bedrag vanaf 19 april 2000.

- 2.8 Deze vordering steunt op de schending van de bijzondere zorgplicht van de Bank. Consument voert hiertoe, kort samengevat, het volgende aan. De Vliegwiellovereenkomst is tot stand gekomen met tussenkomst van een tussenpersoon, die Consument advies heeft gegeven, zonder dat deze daarvoor de juiste vergunning had, terwijl de Bank hiervan op de hoogte was of kon zijn. Consument verwijst in dit verband naar de arresten van de Hoge Raad van 2 september 2016 (ECLI:NL:HR:2016:2012 en ECLI:HR:2016:2015) alsmede het arrest van de Hoge Raad van 12 oktober 2018 (ECLI:NL:HR:2018:1935).

Verweer van de Bank

- 2.9 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Als meest verstrekkende verweer heeft de Bank gesteld dat de klacht van Consument niet-behandelbaar is.

3. Beoordeling

- 3.1 Allereerst dient de Commissie de behandelbaarheid van de klacht te beoordelen. De Bank heeft in dat kader aangevoerd dat Consument geen vordering toekomt uit hoofde van de Vliegwiellovereenkomst, aangezien zij de antwoordcoupon (zie overweging 2.4) heeft ondertekend en daarmee finale kwijting heeft verleend aan de Bank.
- 3.2 De Commissie overweegt als volgt. De Bank heeft Consument in november 2012 een regeling aangeboden, die inhield dat zij de Vliegwiellovereenkomst tegen speciale voorwaarden tussentijds kon beëindigen. Consument kreeg namelijk 30% korting op het restant van de lening als zij ervoor koos om de Vliegwiellovereenkomst te beëindigen. Uit de antwoordcoupon (zie overweging 2.4) blijkt dat de regeling tevens inhield dat partijen elkaar finale kwijting zouden verlenen en dat zij over en weer niets meer van elkaar te vorderen zouden hebben. Door ondertekening van de antwoordcoupon heeft Consument deze regeling aanvaard.
- 3.3 Op dat moment was de effectenleaseproblematiek al geruime tijd bekend en waren er ook al meerdere rechtszaken over gevoerd. Tevens had de Bank – mede naar aanleiding van de Duisenberg-regeling – Consument al drie keer eerder een aanbod gedaan (zie overweging 2.2). Tegen die achtergrond moet de in november 2012 getroffen regeling gezien worden. Naar het oordeel van de Commissie hebben partijen met de regeling voor ogen gehad om het (effectenlease)dossier te kunnen sluiten en een geschil over de Vliegwiellovereenkomst te voorkomen.

De Commissie is daarom van oordeel dat de regeling moet worden gezien als een *vaststellingsovereenkomst* in de zin van artikel 7:900 BW, in het kader waarvan partijen elkaar over en weer finale kwijting hebben verleend.

- 3.4 Door aldus finale kwijting te verlenen heeft Consument afstand gedaan van haar vorderingsrecht. Anders gezegd: Consument heeft afstand gedaan van haar recht om te klagen over de Vliegwiellovereenkomst. Dit betekent dat er van een geschil tussen partijen geen sprake (meer) is. Het geschil is met de vaststellingsovereenkomst definitief beëindigd. Het is vaste jurisprudentie van de Geschillencommissie dat in een dergelijk geval de klacht niet behandeld kan worden. Vergelijk uitspraaknummers 2018-603, 2019-686, 2019-940, 2020-073 en 2020-289.
- 3.5 Voor de volledigheid merkt de Commissie op dat Consument niet heeft betwist dat zij gebonden is aan de vaststellingsovereenkomst. Ook zijn de Commissie geen omstandigheden gebleken die maken dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn om Consument te houden aan de vaststellings-overeenkomst en de door haar verleende finale kwijting.
- 3.6 De conclusie is dan ook dat Kifid de klacht van Consument niet in behandeling kan nemen.

4. Beslissing

De Commissie verklaart de klacht van Consument niet-behandelbaar.

De uitspraak heeft de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.